

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1003 Ngày: 28 tháng 9 năm 2014

*Hướng thanh tự giải tình giao động
Phát nguyện tự tu giải nợ hồng
Yêu quý tình Trời đang sáng chiếu
Tự mình dứt khoát chẳng phập phồng*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 21/12/2004 đến 27/12/2004

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Hướng về trời học hỏi được việc gì?*
- 2) *Hướng ngoài có ích gì không?*
- 3) *Muốn tránh nghiệp thì phải làm sao?*
- 4) *Hòa đồng là sao ?*
- 5) *Ví người như ta là sao?*
- 6) *Phân bì thị phi là sao?*
- 7) *Mê chấp là sao?*

<p>1) San Diego, 21-12-04 7: 35 AM <i>Hỏi: Hướng về trời học hỏi được việc gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa thành tâm hướng về trời học được sự tiến hóa vô cùng</p> <p>Kệ: <i>Quý tướng trời cao mở trí tâm Qui nguyên thiên giác thức hơn lòng Thâm sâu tiến hóa duyên trời độ Khai triển tâm thân tự tiến vô</i></p>	<p>2) San Diego, 22-12-04 7: 43 PM <i>Hỏi: Hướng ngoài có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa hướng ngoài tạo nghiệp tâm</p> <p>Kệ: <i>Chuyện ngoài tai nên bỏ ngoài tai Khó khăn động loạn tự tạo sai Duyên nghiệp tràn đầy ta dẹp bỏ Từ bi rộng mở pháp phân hòa</i></p>
<p>3) San Diego, 23-12-04 4: 23 AM <i>Hỏi: Muốn tránh nghiệp thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn tránh nghiệp thì phải hòa đồng</p> <p>Kệ: <i>Thì thâm tiến hóa chẳng lo âu Tu sửa chính mình không dấy động Chuyển hóa tự tu tự học tu Khai thông trí tuệ chẳng phân lòng</i></p>	<p>4) San Diego, 24-12-04 4 : 39 AM <i>Hỏi : Hòa đồng là sao ?</i></p> <p>Đáp: Thừa hòa đồng là sống trong cảnh đó</p> <p>Kệ: <i>Hòa đồng tự sống trong nơi đó Tiến hóa thâm sâu tự dặn dò Khai triển chính mình không động loạn Thành tâm học hỏi cõi hư vô</i></p>
<p>5) San Diego, 25-12-04 4: 49 AM <i>Hỏi: Ví người như ta là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa ví người như chính nơi ta</p> <p>Kệ: <i>Thiên thượng nhơn gian vì ngã tự tôn Nhơn gian kham khổ giữ phần hồn Qui nguyên thiên giác muốn sanh tồn Chuyển biến vô cùng trí chuyển thông</i></p>	<p>6) San Diego, 26-12-04 5: 15 PM <i>Hỏi: Phân bì thị phi là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa phân bì thị phi là mê chấp</p> <p>Kệ: <i>Phân bì thị phi còn mê chấp Động loạn so sánh tự hại thâm Tánh nóng sân si tự giam hãm Thành tâm tu học tự khai tâm</i></p>
<p>7) San Diego, 27-12-04 3: 10 AM <i>Hỏi: Mê chấp là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa mê chấp là hướng về một chiều</p> <p>Kệ : <i>Tâm bất thông trí bất minh động Bất thành khổ cảnh tự luân lưu Ôm mê ôm chấp trí không yên Hành khổ chính mình không thoát được</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hòa

Điển thanh phân giải tiến thân hòa
Càng luyện càng tu lý thiết tha
Quy thức điển hôn khai trí giác
Giúp đời minh đạo hợp hòa ca.

Hòa ca đời đạo pháp phân hòa
Vũ trụ càn khôn chuyển thức qua
Nói rộng đường tu thành chuyển thức
Phân minh đời đạo rõ chữ Hòa.

Chữ Hòa ban rải khắp gần xa
Tự nguyện phát tâm cống hiến ta
Dâng Phật dâng Trời tâm sống động
Không ngừng thanh lọc chẳng còn xa.

Còn xa khai mở luận phân bàn
Trí độ khai từng thức sáng ban
Nguyện niệm Nam Mô trần tâm dứt
Hít thở khai thông tự vệt màn.

Vệt màn ô trược chẳng cần than
Thực hiện lòng thành triết được ban
Sáng suốt minh tâm từ giao động
Học thanh giải trược chẳng bàng hoàng.

Bàng hoàng vì bởi chẳng hành sang
Nguồn Cội trên đường lý chuyển quang
Tâm nhân trí hòa xa vọng động
Thực hành chơn pháp tự cầu an.

Câu an rõ lẽ tự vui bàn
Trí độ thực hành cảm sáng ban
Giải trược lưu thanh hòa tam giới
Cầu xin muôn loại tự khai màn.

Khai màn học hỏi lý Cha ban
Tự quyết khai minh tự luận bàn

Bén giác quê xưa, tâm tự thức
Khai thông trí tuệ, điển khai đăng.

Khai đăng mở rộng chiều quang tiến
Chẳng hưởng hành thông ngộ pháp liền
Giá trị vô cùng duyên tận độ
Ngày đêm học hỏi giải tâm phiền.

Tâm phiền vì bởi lòng xao xuyên
Quyết định chưa minh nợ tạo duyên
Càng tiến càng tu hành chơn thức
Đồng hành ba cõi tự tâm xuyên.

Tâm xuyên khai mở tâm phiền muộn
Phục vụ tận tâm, chẳng tén cuồng
Điển giới khai vòng minh đạo pháp
Trí tâm học đạo trở về luôn.

Về luôn Nguồn Cội đang chờ sẵn
Quý Mẹ, tưởng Cha, rõ chị Hằng
Ánh sáng tràn đầy đồng chuyển chiếu
Chỉ đường vạch lối, về công bằng.

Công bằng ân độ tâm thường giác
Xét cảnh ân ban thành Thánh Đạo
Phân giải đủ điều thuyết thấp cao
Nhơn sinh tự thức tự khai mào.

Khai mào nguyên điển bình thanh giới
Phát nguyện từ đây độ giúp đời
Vốn luyến Cha Trời nay tự thức
Vô cùng sống động, chẳng còn rơi.

Còn rơi vì bởi khinh thường Đạo
Thế cảnh trường thi, tự bước vào
Giải thoát do mình hành đúng pháp
Ra vô hít thở, rõ chiều cao.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Thiền viện Vĩ Kiên, 25-05-1986

CHÂN KINH 2

*Tâm an khai triển lý sanh tồn
Vỡ lẽ trần gian vẫn ác ôn
Trí tuệ không khai tâm loạn động
Sửa mình thức giác rõ phần hồn*

“*Tâm an khai triển lý sanh tồn*”:

Người tu thanh tịnh hướng thượng khai triển luồng điển trong tâm thức của chính mình, thì mới thấy rõ sự sanh tồn bất diệt hội nhập trong thanh quang Bề Trên.

“*Vỡ lẽ trần gian vẫn ác ôn*”:

Ôm lấy thể xác, cùng cố ích kỷ tự nhiên nó trở nên cái bản tánh ác ôn, vụ lợi.

“*Trí tuệ không khai tâm loạn động*”:

Thiếu thanh tịnh, trí tuệ không khai thì tâm loạn động, nghĩ bậy nghĩ bạ không dứt khoát bất cứ một việc gì.

“*Sửa mình thức giác rõ phần hồn*”:

Chịu tu phát triển đi lên tức là sửa mình, chứng minh chúng ta từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian. Bây giờ, chúng ta đi về là luồng điển hướng thượng tiên hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ hội nhập trong trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Lúc đó, chúng ta mới rõ phần hồn tiến hóa tới vô cùng tận, có nhiệm vụ phục vụ thể xác và ảnh hưởng quần sanh trong lúc mang xác làm người. Chấp nhận tất cả những sự kích động và phản động của thế gian cũng như con người mới mướn một căn nhà thì phải lo sửa chữa, sắp đặt mới ở yên được. Phần hồn giáng lâm xuống thế gian cũng vậy, mọi chiều hướng phải sắp đặt lại cho nó quân bình, lúc đó mới yên ổn được.

Người đời hay than vãn, tại sao? Không hiểu mình, tâm bất an thì thấy mình bơ vơ, nếu chịu sửa mình lập lại quân bình thì tâm an ổn không còn sự bơ vơ và thấy rõ những gì chúng ta tham lam đều là ác ôn, mong muốn đều là ác ôn, thương nhớ đều là ác ôn. Những bản chất đó, biến thể của nó là ích kỷ, trở nên ác ôn. Nếu chúng ta chấp nhận nhịn nhục, buông bỏ tất cả mọi sự việc để hướng về thanh cao thanh nhẹ thì giải tiền tất cả những phần nghiệp lực bám trong cơ thể chúng ta từ thân kinh khối óc, luồng điển đi phát triển.

Nói tới điển người thế gian không hiểu điển là gì? Kỳ thật xác chúng ta toàn thân là điển. Ăn tất cả những gì rau cỏ gom gọn, lúa trời, gạo, tất cả là điển của cả càn khôn vũ trụ hóa hóa sanh sanh hỗ trợ cho nhân sanh tiến hóa, có xác có hồn, có tổ chức đầy đủ. Ngoài vũ trụ có gì trong cơ thể chúng ta đều có tất cả. Nếu chúng ta ổn định, thì thức giác thấy hết, không có gì xa đâu mà phải lo, mà phải mê tín dị đoan, phải theo một chiều hướng của người khác. Chính mình sửa mình để giải tiền đi lên mới là chánh, gia cang mới được yên ổn, trí tuệ được minh khai, nhịn nhục hòa hợp dẫn tiền lẫn nhau, chứ không phải mê tín dị đoan, cúng lạy, xin sơm để Trời Phật độ. Trời Phật không có độ người tham, Trời Phật là diệt tham. Phải cho biết đời là tham, sân, si, không vị Phật nào kêu người ta tham. Vị Phật nào cũng kêu người ta giải nghiệp, và thấy rõ tánh tham của chính mình và hướng thượng để sửa chữa, tiến tới vô cùng, tốt đẹp. Sửa mình mới mong ảnh hưởng người kế tiếp. Khi mà sửa mình được rồi, ảnh hưởng người kế tiếp mới thấy rõ vạn linh đồng tiền, vạn vật đồng nhất thể trong định luật hóa hóa sanh sanh, nhân nào quả nấy rất rõ ràng.

Cho nên, người thế gian gọi là tu. Tu là gì? Là hiểu mình, trở về với thực chất của mình, trở về với nguyên lai bốn tánh của chính mình, thấy rõ mình là một khả năng của vũ trụ. Bằng lòng tu tiến tức là sửa tiên hòa hợp với chân động của cả càn khôn vũ trụ mà tiến hóa. Khi mà luồng điển trong cơ tạng của chúng

ta xuất phát được, hội nhập được, người đạo tu nói là chấm sáng phát ngay trung tim chân mày đó là Mò Ni Châu. Phát triển đi lên hòa hợp với tinh ba vũ trụ, tinh khí đầy đủ biến thành một cơ thể nhỏ hơn, nhẹ nhàng hơn, đi đứng rõ ràng, gọi là Hồn. Hồn xuất bản thể bất cứ lúc nào, học đạo vô cùng ở Bên Trên mà tiến hóa.

Khi thế gian nói là nhân đạo, thấy ai đói cho cơm ăn, thấy ai thiếu mặc, cho áo mặc kêu bằng nhân đạo làm chuyện chút chút bên ngoài mà bỏ quên tâm thức của chính mình. Cho nên nhiều người làm phước, giúp đỡ người này người kia người nọ, rốt cuộc cũng phải mang một bệnh nan y trước khi ra đi không cầu cứu được.

Không lập lại sự thanh tịnh của chính mình, chỉ cầu Phật. Phật là người đã lập lại được sự thanh tịnh của chính họ. Mà chúng ta không bằng lòng lập lại sự thanh tịnh của chính mình mà cầu xin sự thanh tịnh giúp đỡ chúng ta chuyện đó không có! Chúng ta phải hướng tâm thì Bên Trên mới ban chiếu tâm thành tiến hóa của chính chúng ta. Chúng ta mới thấy rõ pháp là gì?

Ổn định bình an ở đâu? Tất cả do thanh quang cả cần khôn vũ trụ chủ trương hóa hóa sanh sanh cho vạn linh đồng tu, đồng tiến. Đồng tu là tu sửa chữa để tiến hóa. Chứ không phải tu mà mờ ám, mê tín dị đoan, không bao giờ tiến hóa, cúng lạy một triệu lần cũng vậy đó thôi. Tự sửa mình mới tiến hóa, điển năng trong cơ tạng chúng ta càng ngày càng ổn định càng sáng suốt, vui hòa và chấp nhận trong tinh thần nhện, phải chịu nhục. Tại sao con người nhục là gây, nhưng mà chúng ta người tu lại chịu nhục? Tu là phần điển sáng, nhục là bóng tối nó muốn lấn áp chúng ta, mà chúng ta là ánh sáng chúng ta hóa giải cái bóng tối thì không còn nhục nữa. Sống trong cảnh nhục nhưng mà không bao giờ thấy mình nhục mới là người tu! Mới một chút tự ái dâng lên và gây gổ sanh hoạn nạn cho cơ thể không tốt, trí óc không minh, tâm không ổn, đó là mình là người tự hại. Cho nên con người chết xuống địa ngục, riu riu ra đi. Tại sao phải riu riu ra đi chịu tội? Là vì chúng ta đã hại chúng ta, khi chết ôm một bộ luật tới trình diện ở Diêm Vương, thì Diêm Vương chỉ nhìn đó mà đưa vào những cái ngục cần học để tiến mà thôi. Địa ngục không phải ác ôn, địa ngục là giáo dục con người tiến tới khổ thật khổ mới thức tâm, mới hiểu nguyên lý của Trời Phật mà tu. Trời Phật là người đã đạt thành, bây giờ chúng ta hành chúng ta mới tiến.

Cho nên, Thượng Đế đã cho mọi người có một gia cang. Gia cang nào cũng có kích động và phản động, dù có tiền hay là không có tiền cũng vậy thôi. Tiền là gì? Tiền là tình thương của quần chúng mà chúng ta đi trật chiều thì nó phải là kích động. Tại sao trật chiều? Vì tham lam! Chúng ta thành tâm phục vụ mọi người thì chúng ta sẽ có sự sống an nhiên, ra đi theo chiều hướng phát triển vô cùng của Thượng Đế. Nhân đó chúng ta mới thấy rõ, người cần phải trở về thanh tịnh và sáng suốt. Muốn có sự thanh tịnh và sáng suốt phải tu sửa với một pháp lành. Pháp nào ở thế gian cũng hay, mà khứ trước lưu thanh mới hay còn rước trước mất thanh thì không hay. Pháp nào mà giải được những cái trước khí trong nội tâm nội tạng của chúng ta thì pháp đó chúng ta cần hành là chúng ta tiến tới. Rất rõ ràng, minh chánh rõ rệt. Mỗi mỗi phải thực hành chứ không phải nói, lý thuyết không đưa người đến đâu mà người thực hành mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai. Thực hành rồi, nắm pháp thực hành được rồi thì mới thấy sự sáng suốt càng ngày càng gia tăng. Sự sáng suốt là ánh sáng. Ánh sáng bừng lên thì mọi bóng tối sẽ tiêu tan, nghiệp lực không còn áp đảo chúng ta nữa. Chúng ta mới có cơ hội tu tiến trong thanh tịnh ổn định. Chứ ở thế gian có bạc tỉ đi nữa mà không biết chính mình thì không bao giờ ổn định, chỉ biết xe cộ, biết nhà cửa, biết tiệm buôn, biết xưởng, biết nhân công, càng ngày càng rối loạn. Tại sao ông đó bạc tỉ mà lại mau già, và thấy ông mau chết. Tại sao? Vì ông lo quá, chính ông không lo bản thân của ông. Lo bản thân khai triển mới thật sự ảnh hưởng mọi người cùng khai triển, đó là của cải vô cùng, chứ không phải tiền bạc là chánh. Tu tâm, sửa tánh là chánh. Tiền bạc không phải chánh.

Hiểu được nguyên lý của càn khôn vũ trụ chúng ta mới thật sự là con người có nhân quyền sanh tồn tại mặt đất, chung vui hòa bình thật sự. Người tu chánh pháp không phải nói nhiều, thực hành nhiều mới có kết quả, nói nhiều không có kết quả. Càng nói thì càng sai, cho nên gia đình nào càng cãi lộn thì càng sai, càng đổ vỡ, đi tới chỗ kiện tụng là vậy. Chúng ta thành tâm nhìn Trời Đất, sự hòa hợp của càn khôn vũ trụ hình thành xác thân con người tại mặt đất là một kỳ công của Thượng Đế đã ân ban và xây dựng cho thành hình một cơ cấu Tiểu Thiên Địa xán lạn, thể thiên hành đạo, ảnh hưởng tất cả những người kế tiếp. Nên nhận pháp lành và thực hành; không nên chê pháp.

Phật là người đi trước đã tìm ra và giải thoát được. Chúng ta là người đi sau phải nghiên cứu thực hành để thấy cái đó đúng hay là không? Tất cả những pháp Thượng Đế đã chuyển, chuyển từ nhà thờ, từ chùa chiền, các nơi đều có pháp để giúp.
